

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

foto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 26.5.2018

Okresní soud v Táboře
dne: 4.9.2018

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudcem Mgr. Josefem Mládkem ve věci

opatrovance: V. S. [redacted] narozená [redacted]
(posuzované) trvale bytem [redacted] nyní bytem [redacted]

zastoupené opatrovníkem pro řízení Mgr. Robertem Plachým, advokátem
sídlem tř. 9. května 1282, 390 02 Tábor

za účasti Města Tábora,
se sídlem Žižkovo nám. 2/2, 390 01 Tábor

za účasti nezletilé E. S. [redacted] narozené [redacted]
zastoupené Městem Soběslav – OSPOD,
se sídlem náměstí Republiky 59, 392 01 Soběslav

za účasti nezletilé A. K. [redacted] narozené [redacted]
zastoupené Městem Tábor – OSPOD,
se sídlem Žižkovo nám. 2/2, 390 01 Tábor

za účasti Z. K. [redacted] narozeného [redacted]
trvale bytem [redacted] nyní bytem [redacted]

za účasti Města Sezimovo Ústí,
se sídlem Dr. E. Beneše 21/6, 391 01 Sezimovo Ústí

za účasti Města Soběslav,
se sídlem náměstí Republiky 59, 392 01 Soběslav

za účasti Okresního státního zastupitelství v Táboře,
se sídlem Kpt. Jaroše 1851, 390 03 Tábor

o rodičovské odpovědnosti

takto:

I. Rodičovská odpovědnost posuzované V. S. narozené [redacted] vůči nezletilé E. S. narozené [redacted] a nezletilé A. K. narozené [redacted] se omezuje v plném rozsahu s výjimkou práva osobního styku posuzované V. S. s každým z těchto nezletilých dětí za asistence další osoby.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Státu se právo na náhradu nákladu řízení nepřiznává.

IV. Procesnímu opatrovníkovi posuzované V. S. Mgr. Robertu Plachému, advokátovi, soud přiznává odměnu za další zastupování v částce 3.500 Kč.

Odůvodnění:

1. Z podnětu Města Soběslav zahájil Okresní soud v Táboře usnesením č. j. 7 Nc 1715/2016 – 6 ze dne 17. 8. 2016 řízení o svéprávnosti V. S. Do řízení vstoupilo i Okresní státní zastupitelství v Táboře, do řízení pak byli přibráni i další účastníci a s ohledem na výsledky dokazování pak usnesením Okresního soudu v Táboře č. j. 7 Nc 1715/2016 – 41 ze dne 4. 4. 2017 bylo zahájeno i řízení o opatrovnictví V. S. Rozsudkem č. j. 7 Nc 1715/2016 – 80 ze dne 10. 5. 2017 Okresní soud v Táboře omezil svéprávnost V. S. tak, že není způsobilá samostatně právně jednat ve věcech uzavření manželství, případně registrovaného partnerství, pořízení pro případ smrti, osvojení včetně souhlasu s osvojením, podání žádosti o vydání občanského průkazu a cestovního dokladu, zajištění v hmotné nouzi a státní sociální podpory, příspěvku na péči a dávek pro zdravotně postižené, realizace práva na sociální služby, nemocenského a důchodového zabezpečení, nakládání se jměním v jakékoli hodnotě, nakládání s peněžními prostředky ve výši přesahující částku 300 Kč týdně, smluvních a majetkových závazků, změn stávajících právních vztahů a zakládání nových právních vztahů a pracovněprávních vztahů, a to na dobu tří let od právní moci rozsudku. Dále soud I. stupně pozastavil výkon rodičovské odpovědnosti V. S. vůči její nezletilé dceři E. S. narozené [redacted] a to po dobu omezení svéprávnosti V. S. s výjimkou práva osobního styku s dítětem za asistence druhé osoby. Dále soud I. stupně jmenoval V. S. opatrovníka – Město Sezimovo Ústí, vymezil mu i konkrétní oprávnění a rozhodl i o nákladech řízení, náhradě nákladů řízení státu a odměně procesního opatrovníka.
2. Procesní opatrovník V. S. – advokát Mgr. Robert Plachý však proti tomuto rozsudku soudu I. stupně podal odvolání a namítal, že u V. S. byla znalecky zjištěna pouze mentální nedostačivost, což pak nemůže vést k rozhodnutí o omezení její svéprávnosti, navíc v takovém rozsahu, jak o tom rozhodl soud I. stupně. Soud I. stupně měl proto použít mírnější a méně omezující opatření, když nebyly provedeny ani veškeré důkazy, které sama V. S. navrhovala. Ostatní účastníci řízení navrhli potvrzení napadeného rozsudku s tím, že omezení svéprávnosti je ve prospěch V. S. a k ochraně jejích zájmů a to se týká i omezení výkonu rodičovské odpovědnosti V. S. k její nezletilé dceři E. S. když v průběhu řízení se V. S. narodila další nezletilá dcera A. K. narozená [redacted] – tuto nezletilou odvolací soud v průběhu odvolacího řízení do řízení také přibral a byl jí jmenován opatrovník pro řízení. Odvolací soud pak do řízení přibral i současného druhu V. S. Z. K. a do řízení pak odvolací soud přibral jako účastníka i Město Tábor, v jehož obvodu V. S. fakticky bydlela.
3. Po vlastním poměrně rozsáhlém dokazování pak odvolací soud dospěl k závěru, že v řízení jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o omezení svéprávnosti V. S. a že vzhledem k zájmům V. S. nepostačí mírnější a méně omezující opatření. Protože soud I. stupně i správně vymezil rozsah omezení svéprávnosti V. S. odvolací soud potvrdil rozsudek soudu I. stupně ve výroku o omezení svéprávnosti V. S. a ta se tedy stala opatrovancem.

4. Odvolací soud se pak zabýval i otázkou jmenování opatrovníka V. S. – opatrovanci, zde pak i s ohledem na výsledky vlastního dokazování dospěl k závěru, že podle ust. § 471 odst. 2 OZ nezbyvá opatrovanci V. S. žádná jiná možnost než jmenovat jí veřejného opatrovníka a s ohledem na současné skutečné bydliště opatrovance tedy odvolací soud rozsudek soudu I. stupně ve výroku o jmenování opatrovníka změnil a opatrovníkem V. S. jmenoval veřejného opatrovníka Město Tábor.
5. Dále se odvolací soud zabýval otázkou rodičovské odpovědnosti opatrovance V. S. Postup soudu I. stupně považoval odvolací soud z části za správný, ale měl výhrady k tomu, že při omezení nebo pozastavení rodičovské odpovědnosti opatrovance V. S. se nezletilá dcera E. dostává do situace, že nemá druhého rodiče, a proto je nutné rozhodnout i o zástupci nezletilé E. U další nově narozené nezletilé dcery V. S. – A. pak odvolací soud dospěl k závěru, že se narodila až po rozhodnutí soudu I. stupně, soud I. stupně o ní tedy logicky nemohl rozhodovat a pak tedy o ní nemůže rozhodovat ani soud odvolací, kterému chybí jakékoli skutkové podklady. Proto odvolací soud zrušil výrok soudu I. stupně o výkonu rodičovské odpovědnosti opatrovance V. S. a věc vrátil Okresnímu soudu v Táboře k dalšímu řízení, ve kterém bude nutné provést i řízení o výkonu rodičovské odpovědnosti opatrovance V. S. ve vztahu k nezletilé A. K.
6. Okresní soud v Táboře po vrácení věci v souladu s novým ustanovením § 468a odst. 1 z.ř.s. usnesením ze dne 20. 2. 2018 zahájil řízení ve věcech rodičovské odpovědnosti opatrovance V. S. a to vůči oběma nezletilým dětem – E. S. a A. K. a věc pak znovu projednal 5. 4. 2018, když vycházel ze skutečnosti, že V. S. je již pravomocně omezena ve svéprávnosti – má tedy postavení opatrovance, je jí jmenován veřejný opatrovník – Město Tábor a je zde i další okruh účastníků řízení vyplývající z předchozího postupu soudu.
7. Oba opatrovníci nezletilých dětí E. a A. podali vyjádření ke skutečné situaci těchto dětí, když bylo zjištěno, že žádné z těchto dětí opatrovanec V. S. nevychovává, prakticky se s nimi ani nestýká, když jak nezletilá E. tak nezletilá A. byly opatrovníčským soudem svěřeny do pěstounské péče manželů M. T. a Z. T. Opatrovance V. S. s touto skutečnou situací výslovně souhlasila, pouze měla zájem obě své dcery občas vidět a na tomto přání trvala. Účastník řízení Z. K. – který je otcem nezletilé A. souhlasil s tím, aby se matka – tedy opatrovanec V. S. s nezletilou A. vídala, když sám jako otec jí chtěl také navštěvovat. Oba opatrovníci nezletilých dětí pak sdělili, že z hlediska rodičovské odpovědnosti opatrovance V. S. ve vztahu jak k nezletilé E. tak k nezletilé A. není třeba nic dalšího zjišťovat – nebylo nic dalšího tedy ani navrhováno pouze s poznámkou, že přání matky – opatrovance V. S. by mělo být respektováno, opatrovanci jako matce může být umožněn třeba i telefonický kontakt s pěstouny obou nezletilých dětí, může být informována o jejich zdravotním stavu a osobní návštěva obou dětí také může být umožněna, pouze by styk matky s oběma dětmi měl být za přítomnosti další osoby – konkrétně může jít o pěstouny.
8. Žádné další návrhy v této fázi řízení pak již nikdo z účastníků neuplatnil, veřejný opatrovník opatrovance V. S. doporučil, aby přání V. S. jako matky bylo respektováno s tím, že jí v tom poskytne pomoc a soud tedy mohl přikročit k novému rozhodnutí o rodičovské odpovědnosti opatrovance V. S.
9. Podle ust. § 865 odst. 1 a 2 OZ rodičovská odpovědnost náleží stejně oběma rodičům. Má ji každý rodič, ledaže by jí byl zbaven a rozhodne-li soud o omezení svéprávnosti rodiče, rozhodne zároveň o jeho rodičovské odpovědnosti.
10. V. S. je v současnosti v postavení opatrovance – bylo pravomocně rozhodnuto o omezení její svéprávnosti, proto podle ust. § 865 odst. 2 OZ soud musel rozhodnout o její rodičovské odpovědnosti – nikoli pouze o jejím pozastavení, které je pouze důsledkem rozhodnutí podle ust. § 865 odst. 2 OZ. S ohledem na celkové výsledky dokazování, ze kterých

vyplývá, že opatrovanec V. S. prakticky není schopna postarat se ani sama o sebe je zřejmé, že nedokáže zajistit vůbec nic z toho, co rodičovská odpovědnost obsahuje pro své obě nezletilé dcery. Proto soud rozhodl tak, že rodičovskou odpovědnost V. S. vůči nezletilé E. i A. omezil v plném rozsahu s výjimkou práva osobního styku opatrovance V. S. s každým z těchto nezletilých dětí za asistence další osoby – zde soud respektoval vlastní přání V. S. i doporučení, která v tomto směru podali ostatní účastníci řízení.

11. Přes pokyny odvolacího soudu však soud nerozhodoval o jmenování poručníka nezletilé E. která vlastně nemá otce a rodičovská odpovědnost její matky – opatrovance V. S. je nyní omezena tak, že fakticky toto nezletilé dítě nemá ani matku. Ovšem v řízení o svéprávnosti v souladu s ust. § 468a z.ř.s. soud může rozhodnout pouze o rodičovské odpovědnosti, není v postavení opatrovníckého soudu, který by mohl současně rozhodnout o jmenování poručníka dítěte, které se dostává do situace, že tu není žádný z rodičů, který má a vůči svému dítěti vykonává rodičovskou odpovědnost v plném rozsahu. Na tuto konkrétní situaci však zákonodárce pamatoval v ust. § 929 OZ, podle kterého pak poručenství vykonává orgán sociálně právní ochrany dětí jako veřejný poručník, a to až do doby, kdy soud jmenuje dítěti poručníka nebo dokud se poručník neujme funkce. K datu rozhodování soudu je nezletilá E. již pravomocně svěřena do společné pěstounské péče, příslušný opatrovnícký soud tedy její záležitosti řeší a sleduje a lze tedy předpokládat, že bude řešeno i poručenství pro toto nezletilé dítě právě v souladu s ust. § 928 OZ. U nezletilé A. tento postup nutný není, protože i po pravomocném rozhodnutí o omezení svéprávnosti její matky a omezení její rodičovské odpovědnosti je zde druhý rodič – otec Z. K.
12. O nákladech řízení pak soud rozhodl podle ust. 23 z.ř.s. – k jinému postupu nebyl důvod a v řízení o rodičovské odpovědnosti nevznikly státu žádné náklady řízení – o těch bylo již rozhodováno v řízení o svéprávnosti a o opatrovnictví a státu se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznalo – protože tento původní výrok soudu I. stupně byl odvolacím soudem zrušen, v novém rozhodnutí jej tedy soud I. stupně pouze zopakoval.
13. Podle ust. § 43 odst. 1 z.ř.s. za použití § 140 odst. 2 o.s.ř. bylo současně rozhodnuto o další odměně opatrovníka pro řízení Mgr. Roberta Plachého, a to za řízení před odvolacím soudem a za další řízení před soudem I. stupně. Soud zde přiznal odměnu za 5 úkonů právní služby po 400 Kč dle § 9 odst. 5 a § 12a odst. 1 advokátního tarifu, k nim pak přísluší 5 režijních paušálů po 300 Kč dle advokátního tarifu, a protože Mgr. Plachý není plátce DPH, byla zde přiznána celková odměna v částce 3.500 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím podepsaného soudu.

Tábor 11. dubna 2018

Mgr. Josef Mládek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Bursíková. *Bj*